

[Aksel Larsen.]

hvervslivet og med borgernes private gøren og laden, men der synes retsforbundet altså at have ændret sine synspunkter. Jeg var som sagt lige ved at blive forvirret, fordi det kunne være, jeg havde taget fejl, at det alligevel var loven om omsætningsafgift på stærke drikke på restauranter, det drejede sig om. Det er det imidlertid ikke — jeg har nøje undersøgt lovforslagene —, og det ærede medlem hr. Tholstrups megen omtale af omsætningsafgiften på stærke drikke var mig derfor ikke helt forståelig. Det ærede medlem sagde som konklusion, at spiritusafgiften bør være ensartet, ligegyldigt hvor spiritusen købes.

Da vi her ikke behandler omsætningsafgiften på spiritus på restauranter, men derimod den indirekte beskatning, forbrugsafgiften på stærke drikke i almindelighed, og da jeg alligevel tror, at det ærede medlem hr. Tholstrup ved det, må jeg have lov at spørge det ærede medlem, om hans bemærkninger skal forstås derhen, at uanset at retsforbundet over hele striben vil have disse indirekte skatter nedsat eller afskaffet — og vi fik jo en meget detailleret gennemgang —, så ønsker han de indirekte skatter af øl og stærke drikke sat i vejret, for at spiritusafgiften kan blive ensartet? Det ærede medlem kan jo nemlig ikke til disse lovforslag stille ændringsforslag om, at en helt anden ny lov skal ændres.

Uanset det ærede medlem hr. Tholstrups tekniske gennemgang eller forvirrende udtalelser eller forkerte synspunkter vil jeg sige på mit partis vegne, at vi har stemt mod de indirekte skatteforhøjelser, da de blev gennemført som led i et storpolitisk forlig, der skulle skaffe penge til den forøgede oprustning, og vi er fortsat modstandere af disse indirekte skatter. Vi mener, at en væsentlig del af de indirekte skatter, vi har her i landet, ja, de allerfleste, burde vi overhovedet ikke have, de burde afskaffes, og i dette tilfælde, hvor det reelt drejer sig om et forslag om forlængelse af nogle indirekte skatteforhøjelser fra 1950, vil vi ikke være med til nogen forlængelse, vi ønsker dem ophævet.

Jeg konstaterer med tilfredshed, at selv om man, som vi også så i går, har så travlt med arrigt og formelt at nægte at stemme for forslag stillet af kommunisterne, kan man dog reelt godt tænke sig at imødekomme dem, fordi man under den offentlige menings tryk føler sig nødsaget dertil. Sådan er det også gået i visse tilfælde med de indirekte skatter. Den nedsættelse af cigarskatten, der konfirmeres gennem et af disse

lovforslag, er jo oprindelig inspireret af et forslag, mit parti fremsatte her i tinget om nedsættelse af tobaksskatten i al almindelighed. Det er måske for meget sagt, at fornuften baner sig vej, for jeg er såmænd ikke så sikker på, at det i almindelighed var fornuften, der gjorde sig gældende, da man gav denne indrømmelse, det var måske langt mere dette, at man føler sig under tryk fra befolkningen eller en del af befolkningen, men i hvert fald kan det lade sig gøre at få indrømmelser, og det giver mig et omend meget lille håb om, at yderligere indrømmelser skal kunne lade sig fremtvinge.

Yderligere bemærkninger om lovforslagene, om hele dette problem såvel som om regeringens økonomiske politik skal jeg lade vente til en senere lejlighed.

Rager: Nærværende indlæg fremsættes ud fra det synspunkt, at man må regne med som en realitet, at de foreliggende love vil blive forlænget således, at de skal indbringe nogenlunde det samme provenu som før. Det, det drejer sig om for mig, er at påvise punkter, hvor der foreligger efter min mening urimelig lovgivning, som bør ændres. Jeg erkender, at dette kun kan ske, hvis det er muligt at anvise dækning for de beløb, som man vil komme til at undvære fremtidig, hvis ændringer sker i den retning, som jeg ønsker at gøre mig til talsmand for.

Jeg vil gerne sige, at rent principielt må det, når man pålægger omsætningsafgifter som dem, der er tale om her, være ønskeligt, at man har en række hovedsynspunkter for øje. Afgifterne skal være lette at administrere både for staten og for de private, hvem opkrævningen påhviler. Man skal efter mit skøn søge at have så få steder som muligt, hvor det offentlige skal opkræve afgifterne. Det skal være absolut let at afgrænse, hvilke artikler der omfattes af en afgift. Det skal være let at sørge for, at alle de, der skal yde den, bliver behandlet ens. Loven skal være klart affattet. Det skal være let at føre kontrol, og det bør endvidere være således, at en konsekvent gennemførelse af visse pålagte afgifter ikke medfører, at en række ting, som oprindelig ikke var tænkt medtaget, må indføres under afgiften ad administrativ vej eller gennem fortolkninger.

Hvis jeg nu tager § 3, pkt. 4, i loven, hvorefter der pålægges „lamper og lysekroner“, som der står, afgift, så er intet af de krav, som jeg her anførte burde overholdes, opfyldt. Denne afgift er af den beskaffenhed, at jeg kunne nævne alle de principper, jeg nævnte før, og påvise, at den på hvert enkelt punkt er forkert. Jeg sagde f. eks.,